

Timeon sprong richting de balk.

EEN PRIESTERSCHAPSZEGEN VOOR TIMEON

Noelle Lambert Barrus
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal vond plaats in Kiribati.

Timeon klom op de balk boven hem. Toen gooide hij zijn benen erover en ging ondersteboven hangen.

‘Deze plek is geweldig!’ zei Natieta onder hem.

Timeon en zijn vriendjes hadden eerder die week een verlaten boomhut gevonden. Het was een geweldige plek om te spelen! Aan de balken die het dak omhooghielden, konden ze perfect heen en weer slingeren.

‘Ik durf te wedden dat ik helemaal naar de overkant kan springen, net als een aap’, zei Timeon.

‘Ik ga alvast naar het midden!’ zei Toani.

Timeon zwaaide met zijn lichaam naar voren. Toen sprong hij richting de balk waar zijn vriendje op zat. Hij strekte zijn armen uit om zich vast te grijpen.

Maar zijn vingers glipten van de balk! Timeon viel op de grond.

‘Au!’ zei Timeon. Zijn vrienden renden naar hem toe om hem te helpen.

‘Gaat het een beetje?’ vroeg Natieta.

Timeon probeerde op te staan, maar hij voelde een scherpe pijn in zijn arm.

‘Ik weet niet of ik wel kan bewegen’, zei hij. Hij probeerde niet te huilen, maar de tranen rolden over zijn wangen.

‘Wat naar, Timeon’, zei Natieta. ‘We zullen je naar huis brengen.’

Timeons vriendjes hielpen hem over het eiland. De zon was bijna ondergegaan toen ze bij hem thuis aankwamen.

‘Wat is er gebeurd?’ vroeg mama.

‘We waren in de verlaten hut aan het spelen’, zei Toani. ‘Timeon gleed van een balk waaraan hij aan het slingeren was.’

Timeon kon zijn arm niet eens strekken. Het deed heel erg pijn!

Mama bedankte Timeons vrienden dat ze hem veilig naar huis hadden gebracht. Ze hielp hem om op de mat te gaan liggen en legde zachte kussens voor hem neer.

Timeon had nog steeds pijn. Maar er waren geen dokters in de buurt die ze in het donker konden bezoeken. Stel dat het de hele nacht pijn zou doen?

Timeon hoorde buiten iemand zijn moeder begroeten. ‘Mauri!’ Het waren de zendelingen.

‘Ik ben blij om jullie te zien’, zei mama tegen de zendelingen. ‘Kunnen jullie mijn zoon een priesterschapszegen geven? Hij heeft zijn arm bezeerd en heeft veel pijn.’

‘Natuurlijk!’ Ouderling Aitu glimlachte naar Timeon. ‘Wil je een priesterschapszegen, Timeon?’

Timeon wist dat priesterschapszegens macht van God uitnodigen om mensen te helpen en te genezen. Hij geloofde dat onze hemelse Vader hem zou helpen. Hij knikte. ‘Ja, graag.’

De zendelingen legden hun handen op Timeons hoofd. Ze zeiden zijn volledige naam en zegenden hem door de macht van Jezus Christus om zich beter te voelen.

Al gauw deed Timeons arm minder pijn. Hij kreeg een rustig en vredig gevoel. Het lukte hem zelfs om te slapen.

Toen hij wakker werd, was het al ochtend. Zijn arm deed nog steeds pijn, maar lang niet zo erg als eerder.

‘Hoe voel je je?’ vroeg mama.

‘Veel beter’, zei hij. ‘Volgens mij bestaat priesterschapsmacht echt.’

‘Ik ben blij dat de zegen je heeft geholpen!’ Mama omhelsde Timeon voorzichtig zodat ze zijn arm niet aanstootte. ‘Laten we nu hulp voor je arm halen om ervoor te zorgen dat hij goed geneest.’

Mama hielp Timeon op de fiets. Toen ging ze achter hem zitten. Ze gingen naar de buurman, die kon helpen.

Timeon glimlachte terwijl de buurman zijn arm behandelde. Priesterschapsmacht was echte macht van God. En hij was daar erg dankbaar voor! ●

De naam Timeon wordt als ‘Si-mi-on’ uitgesproken. De naam van het eiland waar hij woont, Kiribati, wordt als ‘Ki-ri-bas’ uitgesproken.

ILLUSTRATIES, MELISSA KASHIWAGI